

نقش گردشگری در توسعه پایدار

عباداله احمدی^۱ آیدا اعتمادی^۲

چکیده

توسعه پایدار فرایند تغییری است در استفاده از منابع، هدایت سرمایه گذاری‌ها، سمت گیری توسعه تکنولوژی و تغییری نهادی است که با نیازهای حال و آینده سازگار باشد این پایداری می‌تواند چهار جنبه داشته باشد: پایداری در منابع طبیعی، پایداری سیاسی، پایداری اجتماعی و پایداری اقتصادی. در حقیقت توسعه پایدار به جنبه های زیست محیطی، جنبه‌های اجتماعی و اقتصادی توجه می‌کند و محل تلاقی جامعه، اقتصاد و محیط زیست است. از طرفی رشد صنعت گردشگری تاثیرات چند جانبه ای (تاثیرات اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و حتی محیطی) در کشورها به دنبال دارد، برقراری توازن و تعادل در وضعیت پرداخت ها، تنوع اقتصادی، افزایش درآمدها و ایجاد فرصت های شغلی از جمله پیامدهای این صنعت به شمار می آید. دستیابی به رشد اقتصادی پایدار از شاخص های اصلی پیشرفت برای کشورهای در حال توسعه به شمار می آید و این در حالی است که گردشگری به عنوان یکی از منابع درآمد و ایجاد اشتغال در سطح ملی می تواند رهیافتی برای توسعه اقتصادی در قلمرو ملی باشد و تمامی بخشهای اقتصادی را تحت الشعاع قرار دهد و در فعالیت های شاخص اقتصادی در دنیا بسیار تاثیرگذار باشد. این صنعت همچنین تاثیر اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی فزاینده ای در سطح جهانی و ملی دارد پس محور توسعه پایدار کشورها به شمار می آید. در این مقاله پس از بررسی نقش گردشگری در توسعه پایدار به تحلیل وضعیت صنعت گردشگری در ایران و تعامل آن با توسعه پایدار و همچنین ارائه راهکار هایی برای ایجاد صنعت گردشگری پایدار در ایران پرداختیم، به طوریکه توسعه گردشگری موتور محرکه پیشرفت متعادل، متناسب و هماهنگ اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی باشد و نیازهای نسل کنونی را بدون به مخاطره انداختن توانایی نسل های بعدی برای برآوردن نیازهایشان، تامین می کند.

واژه های کلیدی: گردشگری، توسعه پایدار

۱- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی صنعتی و سازمانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت